

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/145/2013
Identifikačné číslo spisu:	8009201239
Dátum vydania rozhodnutia:	11.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8009201239.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Kapušany, so sídlom Kapušany, 2/ Q., bytom C., 3/ U., bytom C., žalobcovia 2/ a 3/ zast.: JUDr. Bohumilom Novákom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Horná č. 27, proti žalovanému: Okresný úrad v Prešove, Námestie mieru č. 3, Prešov (právny nástupca Obvodného lesného úradu v Prešove), za účasti: 1/ Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove, Kapušany 568, 2/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik Banská Bystrica, Nám. SNP č. 875, Banská Bystrica, zast.: JUDr. Lenkou Molčanovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Prešove, Hlavná č. 10, 3/ Družstvo Agroplus, Zlatobanská 12, Prešov, 4/ U., T., 5/ PD Sekčov - Tulčík, zast.: JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Prešove, Hlavná č. 19, 6/ Urbárske spoločenstvo Kapušany, 7/ Slovenský pozemkový fond, Búdková č. 36, Bratislava, 8/ Gréckokatolícka farnosť Fulianka, Fulianka, zast.: JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Radlinského č. 1735/29, Dolný Kubín, 9/ Pozemkové spoločenstvo, Združenie bývalých urbarialistov, pasienkov a lesných spol., Stráž - Fintice, Fintice 19, 10/ Pozemkové spoločenstvo PS Kíkapa Tulčík, Tulčík 170, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.k. 09/00069-FA zo dňa 25.9.2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/77/2009-217 zo dňa 15.03.2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 1S/77/2009-250 zo dňa 24.07.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/77/2009-217 zo dňa 15. marca 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S/77/2009-250 zo dňa 24. júla 2013 z r u š u j e a vec mu v r a c í a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

1. Krajský súd v Prešove ako prvostupňový súd rozsudkom v spojení s opravným uznesením uvedenými vo výroku tohto rozhodnutia na základe žaloby z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p.

zrušil rozhodnutie žalovaného č. 09/00069-FA zo dňa 25.9.2009 o zmene prvostupňového rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Prešove č.k. 2006/143-25/Sz zo dňa 18.12.2006, o schválení nájomnej zmluvy o postupe výkonu práva poľovníctva uzavretej na dobu desiatich rokov pre užívateľa Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove v súdnom prieskume vystupujúce ako zúčastnená osoba 1/ podľa ustanovení zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 23/1962 Zb.“).

2. Krajský súd zároveň zastavil konanie o žalobe vo vzťahu k žalobcovi 1/.

3. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom 2/ a 3/ trovy konania vo výške 967,13 € k rukám ich právneho zástupcu.

4. Krajský súd sa stotožnil s tvrdením žalobcov o nepreskúmateľnosti výroku rozhodnutia žalovaného a o jeho zmätočnosti a nezrozumiteľnosti; výrok podľa súd nespĺňal kritériá v zmysle § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

5. K námietke žalobcov ohľadom nezákonného postupu správnych orgánov pri postupe so žalobcom 1/ nie ako s účastníkom konania sa krajský súd stotožnil so záverom žalovaného, že pokiaľ prvostupňový správny orgán nekonal so žalobcom 1/ a žalovaný sa s jeho postupom stotožnil, t.j. do konania ho nepribral ani v odvolacom konaní, nemal tento subjekt postavenie účastníka správneho konania s poukazom na § 14 Správneho poriadku, a preto nemal ani aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. V dôsledku toho krajský súd konanie v tejto časti voči žalobcovi 1/ zastavil, a to aj s poukazom na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej na účely uznesenia len „Najvyšší súd“) v uznesení sp.zn. 1Sžr 123/2011 zo dňa 19.06.2012.

6. Krajský súd ďalej dôvodil, že v dôsledku rozhodnutia o uznaní Poľovného revíru (ďalej v texte len „PR“) Stráž - Fintice rozhodnutím Obvodného lesného úradu (ďalej v texte len „OLÚ“) v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 a rozhodnutím Krajského lesného úradu (ďalej v texte len „KLÚ“) v Prešove č. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006 bola zmenená hranica a znížila sa výmera PR Kapušany na celkovú výmeru 1483,73 ha, a preto bolo potrebné vykonať rebonitáciu PR Kapušany. Vlastníci (resp. užívatelia) poľovných pozemkov síce boli vyzvaní listom zo dňa 24.11.2006 na úpravu a doplnenie predložených nájomných zmlúv pre výkon práva poľovníctva v PR Kapušany z dôvodu zmeny hranice PR Kapušany, avšak na výzvu neboli predmetné nájomné zmluvy doplnené a upravené. Bolo teda zrejmé, že výmera uvedená v nájomných zmluvách nebola reálna.

7. Krajský súd uviedol, že v priebehu konania pán U. poukázal na to, že nebolo možné započítať výmery, ktoré mal podpísané so zúčastnenou osobou 1/, a predtým so žalobcom 1/, lebo sa jednalo približne o tie isté poľovné pozemky a netrval na nájomnej zmluve z dôvodu nepresností a duplicitných výmer poľovných pozemkov v PR Kapušany.

Ako nový splnomocnený zástupca vlastníkov poľovných pozemkov namiesto pána U. bol za účastníka konania pojatý pán X.. S uvedenými námietkami bol správny orgán povinný sa vyporiadať a k námietkam reagovať v rozhodnutí o odvolaní.

8. Krajský súd ďalej zistil z administratívneho spisu, že v PR o výmere 1483,73 ha má zúčastnená osoba 1/ uzatvorené zmluvy podľa zák. č. 23/1962 Zb. na výmeru 772,10 ha, čo predstavuje 52% z celkovej výmery PR Kapušany a v zmysle zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 504/2003 Z.z.“) na výmere 570,99 ha, čo tvorí 38,5% výmery predmetného PR. Tieto zmluvy však nie sú predmetom schvaľovania podľa zák. č. 23/1962 Zb. Predložené nájomné zmluvy na výkon práva poľovníctva boli uzatvorené medzi žalobcom 1/ a jednotlivými vlastníkami (užívateľmi) na celkovú výmeru 1644,1794 ha a výmera PR Kapušany po zmene hranice je 1483,73 ha, z čoho vyplynulo, že je vyššia o 160,4494 ha ako celková výmera PR Kapušany. Teda výmery evidentne nevyjadrujú skutočný stav výmer poľovných pozemkov v PR Kapušany. S touto skutočnosťou sa žalovaný nezaoberal.

Z uvedeného dôvodu krajský súd nemohol konštatovať, že rozhodnutie prvostupňového správneho

orgánu bolo preskúmateľné, pretože dôvody, na ktoré správny orgán poukazoval, nemohol preveriť a ani dospieť k záveru, že boli pravdivé a teda aj podkladom pre správne a zákonné rozhodnutie vo veci. Podľa krajského súdu boli tak dôvody nedostatočné (poukaz na aplikáciu rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžd 36/2011) a v rozhodnutiach správnych orgánov nešlo len o čiastkové nedostatky odôvodnenia, ale o základné dôvody, o ktoré správne orgány svoje rozhodnutia opreli.

9. Ďalej krajský súd poukázal na to, že v správnom konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie rozhodnutia zo dňa 18.12.2006 pod č. 2006/143-25/Sz o schválení nájomných zmlúv pre zúčastnenú osobu 1/ boli vlastníci (užívatelia) poľovných pozemkov vyzvaní listom zo dňa 24.11.2006 na úpravu - doplnenie predložených nájomných zmlúv pre výkon práva poľovníctva z dôvodu zmeny hranice PR Kapušany a vykonanej bonitácie.

V tomto prípade však prvostupňový správny orgán konštatoval, že nájomné zmluvy neboli doplnené a upravené tak ako vyzval správny orgán na úpravu, nezohľadňujú reálnu výmeru PR Kapušany po zmene hraníc a neboli doplnené po následnej bonitácii. Táto skutočnosť však vôbec správnomu orgánu neprekážala v tom, aby o schválení nájomných zmlúv rozhodol aj bez splnenia tejto dôležitej podmienky.

10. Krajský súd tiež zdôraznil, že žalovaný poukázal v odôvodnení iba na to, že z dôvodu prekontrolovania obsahu nájomných zmlúv s drobnými vlastníkmi v zmysle zák. č. 504/2003 Z.z. bolo vykonané šetrenie u zúčastnenej osoby 1/ dňa 23.11.2005, tzn. rok pred zaslanou výzvou na doplnenie predložených nájomných zmlúv.

Zároveň prvostupňový správny orgán konštatoval, že zúčastnená osoba 1/ odstránila na Výročnej členskej schôdzi konanej dňa 23.02.2006 (teda pol roka pred výzvou) nesúlad s výškou nájomného za prenájom výkonu práva poľovníctva a že výmery poľovných pozemkov v bode II. výroku upresnil žiadateľ (zúčastnená osoba 1/) a pri lesných pozemkoch úrad vychádzal z evidencie lesných pozemkov OLÚ Prešov a taktiež podľa platného Lesného hospodárskeho plánu, čo podľa názoru krajského súdu boli zásahy správneho orgánu vykonané v rozpore s ustanoveniami § 20 a § 35 Občianskeho zákonníka, tak ako to namietajú žalobcovia v žalobe.

11. Krajský súd akcentoval, že obsahom predloženého administratívneho spisu v čase podania žaloby nebol platný Lesný hospodársky plán a ani upresnenie výmer poľovných pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia OLÚ zo dňa 25.10.2006. Žalovaný bol krajským súdom vyzvaný na predloženie úplného administratívneho spisu, no nebolo jeho povinnosťou v priebehu preskúmvacieho konania žiadať o doplnenie administratívneho spisu žalovaného, s dôrazom na to, že ak prvostupňový správny orgán zdôvodňoval svoje rozhodnutie práve s poukazom na listinné dôkazy, ktoré mali byť súčasťou vydaného rozhodnutia, prípadne súčasťou administratívneho spisu (poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr 23/2010), musia byť tieto listinné dôkazy aj súčasťou administratívneho spisu. S dôrazom na obsah ustanovenia § 250i ods. 2 O.s.p. krajský súd o tieto listinné dôkazy správny orgán nepožiadaval.

Po zrušení prvostupňového správneho orgánu vyžiadaval platný Lesný hospodársky plán a upresnenie výmer poľovníckych pozemkov, pričom na vyžiadanie žalovaný súdu predložil elaborát o obsahu 438 strán, ktorý bol neprehľadný a z výmer poľovníckych pozemkov - z plochovej tabuľky nebolo možné identifikovať PR Kapušany.

12. Prvostupňový správny orgán poukázal ďalej v rozhodnutí na to, že nájomné zmluvy na výkon práva poľovníctva uzatvorené medzi zúčastnenou osobou 1/ s vlastníkmi (užívatelmi) poľovných pozemkov sú na 52% územiach PR Kapušany (772,10 ha) a nájomné zmluvy boli uzatvorené medzi zúčastnenou osobou 1/ a drobnými vlastníkmi poľovných pozemkov aj na výkon práva poľovníctva podľa § 7 ods. 3 zák. č. 504/2003 Z.z. na výmeru 570,99 ha v PR Kapušany, čo predstavuje 38,50%, avšak tieto isté nájomné zmluvy boli uzatvorené s drobnými vlastníkmi poľovných pozemkov aj medzi žalobcom 1/ a týmito drobnými vlastníkmi poľovných pozemkov podľa zák. č. 23/1962 Zb. (a v konečnom dôsledku neboli predmetom tohto správneho konania). Z toho podľa krajského súdu vyplývalo, že výmera, na ktorú boli schválené zmluvy na výkon práva poľovníctva so zúčastnenou osobou 1/ predstavuje 52% z PR Kapušany, pritom predmetom boli tie isté pozemky, resp. pozemky patriace do PR Kapušany a išlo o vlastníkov - správcov poľovných pozemkov, ktorí uzatvorili nájomné zmluvy so zúčastnenou osobou 1/

na jednej strane ako aj so žalobcom 1/.

13. Žalovaný k námietkam žalobcu 2/ uviedol, že akceptoval iba skutočnosti, ktoré sa týkali uzatvorenej nájomnej zmluvy medzi zúčastnenou osobou 1/ a drobnými vlastníkami zastúpenými žalobcom 2/ o výmere 151,4229 ha na účely poľnohospodárskeho využívania v zmysle zák. č. 504/2003 Z.z.

14. S námietkou žalobcu 2/, s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 23/1962 Zb., v zmysle ktorých zastupoval pri rokovaniach vedúcich k uzatvoreniu nájomných zmlúv so žalobcom 1/ a tieto v ich mene na základe tohto splnomocnenia uzatvoril, v priebehu ich platnosti aj spravoval a kontroloval ich plnenie a taktiež zastupoval pred správnymi orgánmi žalobcu 1/, sa správny orgán nevyporiadal. Odvolatelia, ktorými boli drobní vlastníci, zdôrazňovali, že nájomné zmluvy uzatvorili na tieto pozemky iba za účelom poľnohospodárskeho využitia.

Žalovaný sa k tejto námietke vyjadril iba konštatovaním, že nešlo o predmet schvaľovania nájomných zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva pre žalobcu 1/ a že tento žalobca 1/ nemá v súčasnosti právoplatne schválené nájomné zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva.

15. Podobne, ako s obsahom námietky žalobcu 2/, pánov X. a P. ako aj Lesného spoločenstva vo Fulianke, zastúpeného predsedom spoločenstva pánom U. a drobných vlastníkov pozemkov v k.ú. C., t.j. žalobcu 3/ a pánov Q., G., U. a G. správny orgán vyhodnotil aj tieto púhym konštatovaním, že neboli predmetom schválenia. Všetci však zhodne namietali, že ako drobní vlastníci poľnohospodárskych pozemkov nesúhlasili s uzatvorením nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva so zúčastnenou osobou 1/, poukazujúc na to, že mali riadne a právoplatne uzatvorené zmluvy so žalobcom 1/.

S týmito námietkami sa žalovaný opäť vyporiadal len tým, že poukázal na príslušné ustanovenie § 7 ods. 3 zák. č. 504/2003 Z.z. a konštatoval, že vlastníci nepostúpili pozemky iba na poľnohospodárske využitie v prospech zúčastnenej osoby 1/, ale aj na prenájom výkonu práva poľovníctva. Podľa názoru krajského súdu však tieto námietky boli dôležité vo vzťahu k tomu, na čo poukazovali žalobcovia 2/ a 3/, že výmera PR uvedená v napadnutom rozhodnutí nezodpovedala skutočnosti.

16. Podľa krajského súdu žalovaný napadnutým rozhodnutím neodstránil ani pochybnosti v rozhodnutí z 18.12.2006 ohľadom výmer, ktoré boli predmetom schválenia nájomných zmlúv uzavretých na dobu 10 rokov pre zúčastnenú osobu 1/ v celkovej výmere 772,10 ha, v súvislosti so zmenou PR Kapušany.

Krajský súd konštatoval, že pokiaľ mal žalovaný vo veci rozhodnúť a dospieť k záveru na základe dôvodov, ktoré uviedol, tak rozhodnutie malo obsahovať dôvody v zmysle § 16 zák. č. 23/1962 Zb. a nájomné zmluvy mali obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľností podľa údajov katastra nehnuteľností a v administratívnom spise mali byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva s kompletnými údajmi vo vzťahu k majetkovej podstate vlastníkovi, resp. nájomcovi, čo v danej veci správny orgán pri vydaní rozhodnutia nezabezpečil a teda patrične nezdôvodnil.

17. Správne orgány poukazovali v odôvodnení na rozhodnutie, ktoré malo byť základom pre vytvorenie PR Kapušany a to rozhodnutie pôvodného Lesného úradu v Prešove vydaného dňa 07.10.1993 pod č. 75/93 o uznaní spoločného poľovného revíru PR Kapušany, ktoré sa v administratívnom spise nenachádzalo. Takisto sa v administratívnom spise nenachádzalo ani rozhodnutie o zmene uznaného PR Fintice pod č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 a ani následne vydané rozhodnutie KLÚ v Prešove pod č. 06/00358-2/CA z 02.08.2006, na základe ktorých mala byť zmenená celková výmera PR Kapušany na výmeru 1483,73 ha.

Z prvostupňového rozhodnutia ďalej vyplynulo, že neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia OLÚ z 12.05.2006 bol situačný náčrt, ktorý sa v spise takisto nenachádzal. Tieto nedostatky nemohol odstrániť ani krajský súd vyžiadaním doplnenia spisu, pretože by išlo o nahrádzanie postupu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia. Krajský súd teda nemal možnosť dôvody v napadnutých rozhodnutiach, na základe rozhodnutia zo dňa 12.05.2006 preveriť, hlavne či nájomné zmluvy uzatvorené medzi užívateľom PD Kapušany a vlastníkami poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru PR Kapušany zasahovali alebo nezasahovali do novovytvoreného PR Stráž - Fintice.

18. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že v čase podania žiadosti o uznanie PR Stráž - Fintice JUDr.

Ladislavom Lukáčom prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2006/143-4/Fa zo dňa 21.03.2006 predmetné správne konanie prerušil do doby právoplatného rozhodnutia o uvedenej žiadosti. K začatiu konania podal v stanovenej lehote písomnú námietku žalobca 1/, ktorý uviedol, že nájomné zmluvy s PD Sekčov, Slovenským pozemkovým fondom Bratislava a US Kapušany boli uzatvorené so žalobcom 1/, avšak prvostupňový správny orgán sa s týmito skutočnosťami vôbec vo vydanom rozhodnutí nezaoberal.

19. Krajský súd ďalej uviedol, že kvôli zmene PR bolo potrebné vykonať jeho rebonitáciu, na základe čoho bolo vydané rozhodnutie OLÚ v Prešove č. 2006/349-6/Sz zo dňa 25.10.2006 o bonitácii PR Kapušany, ktoré sa však v administratívnom spise nenachádzalo. V tejto súvislosti krajský súd dal do pozornosti, že z napadnutých rozhodnutí správnych orgánov vyplynulo, že nájomné zmluvy boli uzatvárané so zúčastnenou osobou 1/ a vlastníkami, resp. správcami poľovných pozemkov, v ktorých nebol presne konkretizovaný predmet nájmu, resp. predmet nájmu uzavretých zmlúv nebolo možné preveriť, čo spôsobilo taktiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatočné zdôvodnenie.

20. Ďalej krajský súd uviedol, že o žiadosti zúčastnenej osoby 1/ o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva konal prvostupňový správny orgán so zúčastnenou osobou 1/ bez toho, aby žiadateľ predložil Stanovy družstva potrebné na výkon práva poľovníctva, v zmysle ktorých zúčastnená osoba 1/ na základe uzatvorených zmlúv má vykonávať právo poľovníctva v uvedenom PR.

21. Krajský súd nemohol preveriť ani ďalšie skutočnosti, ktorými dôvodil správny orgán, pričom poukázal iba na Zápisnicu z výročnej členskej schôdze v Nemcovciach z 23.02.2006, v spise sa nachádzala iba kópia návrhu na prijatie uznesenia o schválení Doplňenia stanov PD a zmenu zmluvy o prenájme poľnohospodárskej pôdy, nie predmetná zápisnica.

22. S poukazom na rozhodnutie MP SR zo dňa 03.07.2007 sa s dôvodmi zrušeného rozhodnutia zo dňa 26.02.2007 žalovaný vypořiadal len konštatovaním, že „chyby“ boli odstránené doplnenými dodatkami nájomných zmlúv, ktoré vykonala zúčastnená osoba 1/ tým spôsobom, že do zmlúv bola dopísaná druhá osoba ako člen predstavenstva. Tieto nedostatky boli odstránené v tejto zmluve a aj v ostatných nájomných zmluvách v rozpore s ustanovením § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu odstraňovanie tzv. „chýb“ v nájomných zmluvách postupom realizovaným žalovaným, nie je odstraňovaním nedostatkov podania podľa § 19 zákona Správneho poriadku.

Nájomné zmluvy sú právnymi úkonmi podľa Občianskeho zákonníka a ich platnosť resp. neplatnosť musí byť posudzovaná k dátumu, kedy zmluvy boli uzavreté. Krajský súd preto dal za pravdu žalobcom, že rozhodnutie žalovaného bolo zmätočné aj z dôvodu, že nájomné zmluvy boli upravované v rozpore so zákonom a v čase ich predloženia boli neplatné.

23. Pokiaľ bol podľa vyjadrenia žalovaného PR viazaný na uznaný PR (s poukazom na § 5 zák. č. 23/1962 Zb.), tak by musel správny orgán jednoznačne uviesť, o aký PR ide, či o ten pred bonitáciou alebo po nej - potom, ako bol uznaný PR Stráž-Fintice. Nakoľko podstatnou námietkou žalobcov v odvolaní bola práve táto skutočnosť, že došlo k prekrytiu jednotlivých poľovných revírov PR Kapušany a PR Stráž-Fintice, avšak touto základnou námietkou sa správne orgány dostatočne nezaoberali.

24. Uvedené pochybenia správnych orgánov podľa krajského súdu vzbudzovali pochybnosti o tom, že správne orgány konali zákonne a v súlade s právnymi normami a tieto pochybenia s poukazom na uvádzané skutočnosti mali vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí. Preto krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že správne orgány vydali rozhodnutia, ktoré sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

25. Krajský súd uložil žalovaného v ďalšom konaní postupovať v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku a zákona o poľovníctve a opätovne vo veci rozhodnúť na základe dostatočných argumentov, rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodniť a použiť také úvahy, ktoré by odôvodňovali reálnosť postupu a konania správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia vo veci samej; pri použití správnej

úvahy musia vychádzať správne orgány zo skutočností a dôkazov, ktoré mali k dispozícii v čase rozhodnutia a na základe týchto uvádzať dôvody, ktoré následne rozhodnutia utvoria preskúmateľnými.

26. Krajský súd na záver dodal, že nie je jeho snahou za každú cenu zrušovať rozhodnutia orgánov z formálnych dôvodov, ale pokiaľ nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov spôsobuje nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia, krajský súd nemôže ponechať takéto rozhodnutie bez povšimnutia (poukaz na publikované rozhodnutie č. R 122/2003). Nezrozumiteľnosťou je nielen jazyková, ale v danom prípade logická nezrozumiteľnosť, pretože ako súd vyššie poukázal - z rozhodnutí nebolo zrejmé, aké dôkazy vykonané boli a zároveň dôkazy, na ktoré správne orgány poukazovali, boli v nesúlade medzi výrokom a odôvodnením, ako aj v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Nedostatok dôvodov v danom prípade krajský súd jednoznačne považoval za najzávažnejší nedostatok pri preskúmaní napadnutých rozhodnutí. Preto napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zrušil práve z týchto dôvodov.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalovaného

27. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodov, že odôvodnenie rozsudku nebolo v súlade s príkazom na presvedčivé odôvodnenie obsiahnutým v § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko neponúkalo žiadne argumenty, aby žalovaný zistil dôvody, prečo jeho právne závery a názory, ktoré vytvárajú výkladový rámec pre aplikáciu sporných ust. § 14 až 16 zák. č. 23/1962 Zb., neboli presvedčivé a správne; žalovaný sa nestotožnil so skutkovými závermi krajského súdu a ďalej sa súd prvého stupňa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení sp.zn. 1Sžr/123/2011 zo dňa 19.06.2012.

28. Žalovaný považoval za bezpredmetné preskúvanie právoplatného rozhodnutia o uznaní PR Stráž-Fintice a dodal, že rozhodnutie KLÚ v Prešove č.j. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006 bolo krajskému súdu zaslané (pod č.j. 10/00065-FA zo dňa 17.02.2010).

K názoru krajského súdu o nezrozumiteľnosti a neprehľadnosti výroku preskúmaného rozhodnutia uviedol, že tento je zrejme jasný pre všetkých účastníkov konania, nakoľko všetci účastníci si plnia povinnosti, ktoré im z neho vyplývajú. Žalovaný tiež trval na tom, že reagoval na všetky námietky odvolateľov.

29. Za nesprávne považoval konštatovanie krajského súdu (viď str. 16 odsek 1.) ohľadom výmer v PR Kapušany. Tento PR bol zmenený rozhodnutím o uznaní PR Fintice č.j. 06/00358-2-CA zo dňa 02.08.2006 a samotný výkon práva poľovníctva je viazaný na tento uznaný PR.

Výmeru uznaného (t.j. zmeneného) PR Kapušany si krajský súd mohol preveriť, nakoľko rozhodnutie KLÚ v Prešove č.j. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006 bolo krajského súdu zaslané (list č.j. 10/00065-FA zo 17.02.2010) a nie ako tvrdil krajský súd, že predmetné rozhodnutie sa v administratívnom spise nenachádzalo.

30. Žalovaný ďalej uviedol, že po právoplatnosti rozhodnutia o zmene PR Kapušany, a po vykonanej rebonitácii vyzval zúčastnenú osobu 1/ ako aj žalobcu 1/, aby správnomu orgánu predložili upravené zmluvy na zmenenú výmeru PR. Zúčastnená osoba 1/ predložila nájomné zmluvy, ktoré boli doplnené a upravené v zmysle výzvy (teda zohľadňovali reálnu výmeru PR po zmene hraníc a po následnej bonitácii), pričom žalobca 1/ trval na pôvodne uzatvorených zmluvách na pôvodný PR Kapušany. Preto správny orgán schválil zmluvy pre zúčastnenú osobu 1/ a nie pre žalobcu 1/. Záver krajského súdu uvedený na 16. strane druhý odsek rozsudku považoval preto žalovaný za nesprávny.

31. Žalovaný ďalej uviedol, že orgán štátnej správy na úseku poľovníctva nemá právomoc preskúmať, či zmluva bola v súlade s Občianskym zákonníkom, resp. Obchodným zákonníkom, o tom môže rozhodnúť príslušný súd v občianskoprávnom konaní. Preto tento záver krajského súdu taktiež

považujeme za nesprávny.

Uvedené podporuje aj stanovisko Generálnej prokuratúry č. VI/2 Gd 3052/03-11 z 19.05.2003, podľa ktorého:

„Správne mu orgánu pri schvaľovaní zmluvy nie je možné ani prostredníctvom príslušných ustanovení správneho poriadku imputovať oprávnenie, resp. povinnosť skúmať, či zmluvu skutočne podpísali vlastníci pozemkov alebo oprávnené osoby za nich konaj. V prípade, že by sa od správneho orgánu požadovalo takéto zisťovanie stavu vecí, znamenalo by to požadovať od neho posúdenie platnosti zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, čo z jeho oprávnenia schvaľovať zmluvu podľa § 16 zákona o poľovníctve a ani z jeho postavenia štátneho orgánu na úseku poľovníctva nevyplýva. Navyše realizácia takéhoto oprávnenia by vzhľadom na jestvujúcu právnu úpravu nebola možná. Štátny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva môže zmluvu posudzovať len z hľadiska dodržania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva.“

32. Za nesprávny označil žalovaný názor krajského súdu, že nájomné zmluvy musia obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľnosti podľa údajov katastra nehnuteľnosti a v administratívnom spise musia byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva s kompletnými údajmi vo vzťahu k majetkovej podstate vlastníckovi, resp. nájomcovi. Uvedené nevyplýva za ustanovení zák. č. 23/1962 Zb.

Zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva uzatvorené medzi zúčastnenou osobou 1/ a vlastníckmi poľovníckmi pozemkami boli vypracované v zmysle Smernice MP SR č. 244/1998 - 700 zo dňa 01.08.1998 o poľovníckom plánovaní, štatistike a dokumentácii doplnené Smernicou č. 354/2000 - 720 zo 14.12.2000 a doplnené Doplnkom pod č. 16/2001 z 02.08.2001. Súčasťou smernice sú tlačivá orgánov štátnej správy, kde je aj vzor zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovníckom revíri. Napadnutá zmluva bola vypracovaná s náležitosťami obsahovo podľa uvedeného vzoru. Vo vzore zmluvy v predmete nájmu nie sú uvedené parcely, ale iba výmera prenajímaných pozemkov a katastrálne územie obce. Ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravujú, že v nájomnej zmluve o postúpení výkonu práva poľovníctva musia byť uvedené parcely katastra nehnuteľností.

33. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na stanovisko prokurátora:

„Pri posudzovaní, či zmluvu na strane prenajímateľa uzatvorili na to oprávnené osoby postačí, keď správny orgán porovnaním zmluvy s rozhodnutím o uznaní poľovníckeho revíru zistí, či na strane prenajímateľov sú vlastníci poľovníckych pozemkov uvedených v rozhodnutí o uznaní poľovníckeho revíru. Občiansky zákonník ani zákon o poľovníctve nevyžaduje, aby podpisy na zmluve boli osvedčené podľa osobitných predpisov, resp. aby zmluvné strany po preukázaní svojej totožnosti, prípadne po preukázaní svojho oprávnenia konať za právnickú osobu zmluvu podpísali pred správnym orgánom. Uvedenie mien zástupcov právnických osôb a zdokladovanie ich oprávnenia robiť za právnickú osobu právne úkony nepreukazuje v proteste požadované zistenie, kto skutočne zmluvu podpísal a či mal k tomu právny titul. V súvislosti s právnymi úkonmi právnickej osoby poukazujem aj na ustanovenie § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka....“.

34. Krajskému súdu žalovaný vytýkal, že sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu. Krajský súd v rozsudku neobjasnil, prečo mal mať žalovaný sám od seba vedomosť, že má administratívny spis doplniť aj o položku vo veci uznania pôvodného spoločného PR Kapušany č. 75/93 zo dňa 07.10.1993, o rozhodnutí o zmene uznaného PR Fintice č. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006, situačný náčrt ako aj o rozhodnutí OLÚ v Prešove č. 2006/349-6/Sz z 25.10.2006 o bonitácii PR Kapušany, tzn. aj o podklady s prejednávanej vecou na prvý pohľad nesúvisiace, tzn. podklady pre uvedený Lesný hospodársky plán a týkajúce sa spresnenia výmer poľovníckych pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia OLÚ v Prešove zo dňa 25.10.2006.

Je povinnosťou správneho súdu, aby mal pred svojim rozhodnutím vo veci k dispozícii kompletný administratívny spis, a na zabezpečenie tohto cieľa mu ponúka platný Občiansky súdny poriadok množstvo oprávnení. Až po vyčerpaní uvedených oprávnení prichádza do úvahy zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre neúplnosť administratívneho spisu, pričom správny súd musí v rozsudku odôvodniť a objasniť, prečo chýbajúce časti administratívneho spisu mali nevyhnutný a zásadný vplyv na prieskum napadnutého rozhodnutia, najmä ak ide o podklady s prejednávanej vecou na prvý pohľad nesúvisiace.

35. Za nesprávny záver krajského súdu považoval žalovaný aj to, že o žiadosti zúčastnenej osoby 1/ o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva konal OLÚ s uvedeným žiadateľom bez toho, aby žiadateľ predložil Stanovy družstva, ktoré sú potrebné na výkon práva poľovníctva. Krajský súd postupom podľa § 250g O.s.p. si na pojednávaní mohol od zúčastnenej osoby 1/ uvedené stanovy družstva vyžiadať. Takýto záver sa podľa žalovaného neopiera o žiadny právny predpis, ktorý by takúto povinnosť orgánu štátnej správy poľovníctva alebo účastníkovi konania ukladal.

36. Správny orgán sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že odstraňovanie chýb v nájomných zmluvách postupom realizovaným žalovaným nie je odstraňovaním nedostatkov v zmysle § 19 Správneho poriadku. Správny orgán v danom prípade postupoval podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku. Navyše žalovaný postupoval aj vzhľadom na doporučenie Ministerstva pôdohospodárstva, ktoré bolo následne uvedené v rozhodnutí číslo 924/2009-730/330 zo dňa 03.07.2009 na str. č. 3:

„Zjavné chyby tohto prvostupňového orgánu mohol napraviť KLÚ v Prešove v odvolacom konaní. Pokiaľ by odvolaním rozhodnutie OLÚ v Prešove nezrušil, mal možnosť doplniť dokazovanie a následne odvolaním napadnuté rozhodnutie zmeniť.“

Takto aj správny orgán postupoval, nakoľko bol viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu, MP SR v zmysle § 59 ods. 3 Správneho poriadku. Doplnok, resp. dodatok k zmluve je bežný spôsob zmeny pôvodnej zmluvy a nie je ani v rozpore s ust. § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb., ktorý umožňuje vykonať aj zmenu už uzatvorenej zmluvy.

37. Žalovaný tiež označil za nezrozumiteľný názor krajského súdu uvedený na str. 20 v predposlednom odseku:

„Pokiaľ je podľa vyjadrenia žalovaného poľovný revír viazaný na uznaný poľovný revír (s poukazom na § 5 zákona č. 23/1962 Zb.), tak by musel správny orgán jednoznačne uviesť, o aký poľovný revír ide, či o ten pred bonitáciou alebo po nej, po tom, ako bol uznaný PR Stráž-Fintice. Nakoľko podstatnou námietkou žalobcov v odvolaní bola práve táto skutočnosť, že došlo k prekrytiu jednotlivých poľovných revírov PR Kapušany a PR Stráž-Fintice...“

V uvedenej súvislosti žalovaný zdôraznil, že sa nevyjadroval, že PR je viazaný na uznaný PR. Uviedol, že sa jednalo o PR Kapušany, ktorý bol zmenený rozhodnutím č.j. 06/00358-2/CA z 02.08.2006. Následne z uvedeného dôvodu bola vykonaná aj zmena v bonitácii. Až po vykonanej bonitácii sa uzatvárali (resp. opravovali) zmluvy na zmenený PR Kapušany.

38. Taktiež žalobcovia v odvolaní nenamietali skutočnosť, že došlo k prekrytiu jednotlivých revírov PR Kapušany a PR Stráž-Fintice. Uvedené bolo namietané v žalobe zo dňa 11.12.2009. Všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktorí uzatvorili zmluvy, prejavili vôľu a trvajú na takto uzatvorených zmluvách, ktoré neboli uzatvorené s zúčastnenou osobou 1/ pod nátlakom, ako uvádzali žalobcovia.

Taktiež krajský súd nebral do úvahy vyjadrenia okolitých užívateľov PR, ktorí prehlásili, že so zúčastnenou osobou 1/ nemajú nejasné hranice PR. Z uvedeného dôvodu nebolo zrejmé, z akého dôvodu krajský súd nariadil druhé pojednávanie v predmetnej veci na deň 21.01.2011 a tretie pojednávanie na deň 15.02.2013 za účasti žalobcov, žalovaného a ostatných účastníkov.

39. Žalovaný preto vyjadril názor, že krajský súd neúplne a nesprávne zistil skutkový stav veci, nevyčerpal všetky možnosti na vykonanie dokazovania a dokazovanie viedol nesprávne a neúplne, čo vyústilo do nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a v konečnom dôsledku do nesprávneho rozhodnutia. Dôvody na zrušenie jeho rozhodnutia neboli podľa žalovaného jasné a presvedčivé.

Súčasne sa žalovaný odvolal aj voči výške stanovených trov konania. Výšku trov konania považujeme za nespravodlivo stanovenú, nakoľko krajským súdom nariadené pojednávania, ktoré boli súdom zvolané na dni 21.01.2011 a 15.02.2013, neboli spôsobené konaním (resp. nekonaním) žalovaného.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalobcov a zúčastnenej osoby 2/ k odvolaniu žalovaného

A)

40. Žalobcovia 2/ a 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhli rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Uviedli, že nepostačuje, keď výroku svojho rozhodnutia rozumie správny orgán. Odvolacie námietky žalovaného považovali za snahu zakryť nezákonnosť postupu a rozhodnutia a tým sa vyhnúť priamej zodpovednosti za tieto nezákonnosti. Rozhodnutie žalovaného považovali za zmätočné, nezrozumiteľné a nejasné.

B)

41. Zúčastnená osoba 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že je dôvodné prejednanie a rozhodnutie o opravnom prostriedku žalovaného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v danej právnej veci žalobcov.

IV.

Rozhodnutia správnych orgánov

42. OLÚ v Prešove rozhodnutím č. 2006/143-25/Sz zo dňa 18.12.2006 vyslovil, že

I. Schvaľuje nájomné zmluvy (NZ), uzavreté na dobu desiatich rokov pre užívateľa - Poľnohospodárske družstvo Kapušany v zastúpení predsedom G., s vlastníckmi poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany. Pozemky nižšie uvedených vlastníkov (známych účastníkov konania) boli rozhodnutím Lesného úradu v Prešove č. 75/93 zo dňa 7.10.1993 uznané za spoločný poľovný revír v zmysle § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve, zmenené uznaním PR Fintice rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.5.2006 a rozhodnutím KLÚ v Prešove č. 06/00358-2/CA zo dňa 2.8.2006, právoplatné dňa 21.8.2006 (celková výmera 1483,73 ha), prípadne si svoje vlastnícke práva uplatnili počas platnosti starých nájomných zmlúv a majú dispozičné právo prenajímať výkon práva poľovníctva s vlastníkom - správcom:

1. Lesy SR š.p. Banská Bystrica v zastúpení Ing. Vladimírom Víglašským o výmere 56,41 ha,
2. Družstvo Agroplus Prešov, Zlatobanská 12 (PPF) o výmere 131,18 ha,
3. U. (LPF) o výmere 33,03 ha,
4. PD Sekčov v Tulčíku (PPF) o výmere 36,48 ha,
5. Urbárska spoločnosť Kapušany v zastúpení Jánom Pribulom o výmere 20,62 ha,
6. Slovenský pozemkový fond Bratislava o výmere 456,61 ha,
7. PS združenie bývalých urb., pasienkov a lesných spol. Stráž Fintice (LPF) v zast. P. o výmere 11,16 ha,
8. PS Kíkapa Tulčík, (LPF) v zast. C. o výmere 6,97 ha. Spolu vo výmere 772,10 ha.

Žiadateľ predložil zoznam s výmerami drobných vlastníkov poľovných pozemkov podľa katastrálneho úradu, na ktorých má uzatvorené nájomné zmluvy aj na výkon práva poľovníctva podľa zákona NR SR č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v k.ú. D. 64,20 ha, k.ú. C. o výmere 155,71 ha, k.ú. O. o výmere 314,25 ha, k.ú. Q. o výmere 11,85 ha a k.ú. C. o výmere 24,98 ha.

II. Výkonom práva poľovníctva na poľovných pozemkoch vo vlastníctve:

- Provinciátu rehole menších bratov Františkánov so sídlom v Bratislave o výmere 14,76 ha poľnohospodárskeho pôdneho fondu,
- P. o výmere 44,71 ha poľnohospodárskeho pôdneho fondu,
- Lesného spoločenstva vo Fulianke o výmere 59,71 ha lesného pôdneho fondu
- drobných vlastníkov v k.ú. C. (O. - 5,09 ha, D. - 1,24 ha, H.n - 4,22 ha, D. - 0,71 ha, G. - 7,91 ha, H. - 0,51 ha, P. - 1,78 ha) patriacich do uznaného Poľovného revíru Kapušany a týmto výkonom poveruje Poľnohospodárske družstvo Kapušany.

III. Ukladá PD Kapušany uhrádzať odplatu za výkon práva poľovníctva na poľovných pozemkoch vo vlastníctve a užívaní:

Provinciálu Rehole menších bratov Františkánov so sídlom v Bratislave vo výške 88,50 Sk (14,76 ha x 6 Sk/ha) P. o výmere 44,71 ha vo výške 268,50,- Sk (44,71 ha x 6 Sk/ha) Lesného spoločenstva vo Fulianke vo výške 478,0,- Sk (59,71 ha x 8 Sk/ha). Za drobných vlastníkov o výmere 21,46 ha vo výške 129,0,- Sk (21,46 ha x 6 Sk/ha) v k.ú. C. v zmysle či. II ods. 11 zákona č. 99/1963 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení n.p., PD Kapušany uhradí

nájomné obci v katastri ktorej sa poľovné pozemky menšie ako 10 ha nachádzajú, teda Obecnému úradu Fulianka.

43. Žalovaný v odvolacom konaní uvedené prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že vyššie uvedený text výroku nahradil výrokom:

Obvodný lesný úrad v Prešove, podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov schvaľuje nájomné zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, uzavreté na dobu desiatich rokov, pre užívateľa - Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove v zastúpení predsedom G., Kapušany 568, s vlastníkami poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany:

1. Lesy SR š.p. Banská Bystrica v zastúpení G. o výmere 56,41 ha
2. Družstvo Agropus Prešov, Zlatobanská 12 (PPF) o výmere 131,18 ha
3. U. (LPF) o výmere 33,03 ha
4. PD Sekčov v Tulčíku (PPF) o výmere 36,48 ha
5. Urbárska spoločnosť Kapušany v zastúpení U. o výmere 20,62 ha
6. Slovenský pozemkový fond Bratislava o výmere 456,61 ha
7. PS združenie bývalých urb., pasienkov a lesných spol. Stráž Fintice (LPF) v zast. P. o výmere 11,16 ha
8. PS Kíkapa Tulčík, (LPF) v zast. C. o výmere 6,97 ha.

Pozemky vyššie uvedených vlastníkov boli rozhodnutím Lesného úradu v Prešove č. 75/93 zo dňa 7.10.1993 uznané za spoločný poľovný revír v zmysle § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve, zmenený uznaním PR Fintice rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 a rozhodnutím KLU v Prešove č. 06/00358-2/CA zo dňa 2.8.2006, právoplatné dňa 21.8.2006 (celková výmera 1483,73 ha).

44. Žalovaný pri zmene prvostupňového rozhodnutia zohľadnil najmä argumentáciu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej na účely uznesenia tiež „ministerstvo“) v rozhodnutí č.j. 924/2009-730/330 zo dňa 03.07.2009, ktoré bolo vydané po podaní protestu prokurátora a ktorým uvedené ministerstvo zrušilo prvotné rozhodnutie žalovaného zo dňa 26.02.2007.

Žalovaný postupoval v intenciách uvedeného rozhodnutia ministerstva, ktoré o.i. s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1, § 14 ods. 1 až 3 a § 16 zák. č. 23/1962 Zb. zdôraznilo skutočnosť, že zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva je zmluvou, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že zákon o poľovníctve ako osobitný zákon, vyžaduje, aby takáto zmluva bola urobená v písomnej forme na obdobie 10 rokov, uzavreli ju subjekty označené § 14 ods. 1 a 3 zákona o poľovníctve, teda vlastníci spoločného poľovného revíru a poľovnícke združenie alebo iná právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú platí primerane § 4 zákona a aby bola uzavretá na uznaný poľovný revír. To sú zároveň náležitosti, ktoré je žalovaný oprávnený a povinný pri schvaľovaní nájomnej zmluvy zisťovať.

45. Žalovaný v rozhodnutí preskúmanom v tomto konaní v intenciách zrušujúceho rozhodnutia ministerstva tvrdil, že odstránil vytýkané nedostatky a to konkrétne:

- niektoré zmluvy schválené rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/143-25/Sz zo dňa 18.12.2006 boli uzavreté na už neexistujúci PR Kapušany - chyba odstránená formou dodatkov k zmluvám,
- zmluva schválená medzi prenajímateľmi: zúčastnená osoba 8/ a nájomcom: zúčastnená osoba 1/ bola schválená v rozpore s ustanovením § 16 zák. č. 23/1962 Zb. - žalovaný chybu odstránil opravou výroku prvostupňového správneho orgánu,
- z niektorých uzatvorených zmlúv sa nedalo zistiť, ktoré osoby konali za právnické osoby - žalovaný doplnil osoby oprávnené konať v mene právnických osôb,
- zmluvy schválené napadnutým rozhodnutím neboli zo strany zúčastnenej osoby 1/ platne uzatvorené, pretože boli podpísané iba jeho predsedom, hoci podľa § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka je potrebné, aby takto uzavreté zmluvy boli podpísané aspoň dvoma členmi predstavenstva - žalovaný k podpisu predsedu doplnil podpis ešte jedného člena predstavenstva.

46. Ďalej žalovaný k vykonanej zmene výroku prvostupňového rozhodnutia uviedol, že z ustanovenia § 16 zák. č. 23/1962 Zb. nevyplýva povinnosť pre správny orgán zabezpečiť výkon práva poľovníctva na

časť uznaného PR a taktiež neukladá správne mu orgánu povinnosť určiť rozhodnutím nájomné.

V.

Právny názor Najvyššieho súdu

47. Najvyšší súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250ja ods.1 O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po verejnej porade senátu jednodhlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania bolo dôvodné a preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu opätovne vrátil na nové konanie.

48. Odvolací súd poukazuje na zákon č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým boli o.i. s účinnosťou od 01.01.2013 zrušené krajské lesné úrady a ich pôsobnosť prešla na obvodné lesné úrady v sídle krajov. Ďalej je potrebné poukázať na zákon č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým boli s účinnosťou od 01.10.2013 zrušené obvodné lesné úrady a zároveň ním bola vymedzená pôsobnosť okresných úradov, o.i. aj na úseku lesného hospodárstva. Vzhľadom na uvedené pôsobnosť zrušeného Obvodného lesného úradu Prešov, ktorý v tomto konaní bol prvostupňovým správnym orgánom, vykonáva Okresný úrad v Prešove a nakoľko ide o okresný úrad v sídle kraja v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 180/2013 Z.z. vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode. Preto žalovaným v zmysle § 250 ods. 4 O.s.p. sa stal namiesto zrušeného Krajského lesného úradu v Prešove Okresný úrad v Prešove a pod označením „žalovaný“ v texte tohto rozsudku treba rozumieť pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu, v závislosti od kontextu odôvodnenia.

49. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že rozsudok krajského súdu napadnutý odvolaním žalovaného bol vydaný potom, čo Najvyšší súd uznesením sp.zn. 1Sžr/123/2011 zo dňa 19.06.2012 zrušil pôvodný rozsudok krajského súdu z 21.01.2011 č.k. 1S/77/2009-110, a to z dôvodu zakotveného v zrušovacom ustanovení § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Krajský súd v intenciách zrušujúceho uznesenia zmenil svoj názor o účasti žalobcu 1/ v konaní a konanie o žalobe vo vzťahu k tomuto účastníkovi zastavil.

50. Krajský súd zároveň vo výroku špecifikoval dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného a to dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., namiesto pôvodne uvádzaných dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) a § 250j ods. 3 O.s.p. Zároveň však krajský súd (s výnimkou vyššie uvedeného) nezmenil svoju argumentáciu oproti argumentácii jeho skoršieho zrušeného rozsudku.

51. Ako správne namietal žalovaný (viď bod č. 28), ani z tohto rozsudku krajského súdu nebolo zrejmé, prečo výrok pozmeňujúceho rozhodnutia žalovaného by mal považovať za „zmätočný, nepreskúmateľný, nejasný“. Krajský súd len stroho konštatoval, že nespĺňal náležitosti podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, avšak tento právny názor nebol podporený bližším zdôvodnením. Z výroku bolo podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že rozhodnutím sa schvaľujú nájomné zmluvy o postupe výkonu práva poľovníctva uzavreté na dobu desiatich rokov pre užívateľa - zúčastnená osoba 1/ s vlastníkmi (ďalej špecifikovanými) poľovných pozemkov uznaného PR.

52. To, že tento výrok nahradil pôvodný výrok uvedený v prvostupňovom rozhodnutí, je nutné chápať tak, že žalovaný schválil len nájomné zmluvy medzi tam uvedenými vlastníkami pozemkov v PR a zúčastnenou osobou 1/; neschvaľoval však (oproti zmenenému prvostupňovému rozhodnutiu) nájomné zmluvy uzavreté s drobnými vlastníkami podľa zák. č. 504/2003 Z.z. a ani neurčil, že zúčastnená osoba 1/ bude mať právo výkonu poľovníctva aj na pozemkoch ďalších vlastníkov uvedených v bode II. zmeneného prvostupňového rozhodnutia.

53. Krajský súd vyvodil zo svojich argumentov (viď bod č. 16), že napadnuté rozhodnutie žalovaného malo obsahovať dôvody v zmysle § 16 zák. č. 23/1962 Zb. a nájomné zmluvy mali obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľností podľa údajov katastra nehnuteľností a v administratívnom spise mali byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva s kompletnými údajmi vo vzťahu k majetkovej podstate vlastníkovi, resp. nájomcovi, čo v danej veci správny orgán pri vydaní rozhodnutia nezabezpečil a teda patrične nezdôvodnil.

Krajský súd však neuviedol, aké konkrétne dôvody podľa uvedeného § 16 predmetné rozhodnutie žalovaného neobsahovalo a rovnako tak nebolo zrejmé, prečo mali byť súčasťou spisu listy vlastníctva k pozemkom v dotknutom PR.

54. Krajský súd v podstate použil totožnú argumentáciu a vyslovil na to nadväzujúce právne názory ako vo svojom skoršom a zrušenom rozsudku a nepostupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktoré bolo pre súd prvého stupňa v zmysle § 226 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. záväzné.

Najvyšší súd preto v ďalšom odkazuje na svoje rozhodnutie sp.zn. 1Sžr/123/2011 zo dňa 19.06.2012, ktorý v rozsahu relevantnom pre toto konanie aj cituje:

„...Najvyšší súd sa nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalovaný domáha preskúmania napadnutého rozsudku krajského súdu, je právna otázka, či krajský súd neprekročil svoje oprávnenie, keď jeho právne názory sa nenachádzajú v medziach žalobných bodov. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia...

...54. Osobitosti nájomných zmlúv, ktorých predmetom je postúpenie výkonu práva poľovníctva, sú upravené v ustanoveniach § 16 citovaného zákona. Je nepochybné, že zákon stanovuje okrem požiadavky písomnosti a limitácie nájomných zmlúv na 10 ročné obdobie aj požiadavku „a priori“ schválenia orgánom verejnej správy (hoci ho viaže na už spoločensky prekonaný termín „okresný národný výbor“) ako „conditio sine qua non“ na jej platnosť. Zákonom požadovaná „monopolná exkluzivita“ nájomcu na nadobudnutie, následne na uplatňovanie práva poľovníctva ako aj jeho zánik v danom revíre nepochybne vyplýva z ustanovení § 16 ods. 2 až 4 zák. č. 23/1962 Zb. a svojou podstatou sa blíži k vecnému právu k cudzej veci...

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Podľa § 16 ods. 2 veta prvá 1 zák. č. 23/1962 Zb. jedno poľovnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľovnom revíre.

Podľa § 16 ods. 3 zák. č. 23/1962 Zb. poľovnícke združenie nesmie postúpiť inému výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ani v jeho časti.

Podľa § 16 ods. 4 písm. b) a f) zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva zaniká:

b) zánikom poľovného revíru,

f) rozhodnutím o vyhradení výkonu práva poľovníctva podľa § 18 ods. 1.

55. Krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil s využitím zrušovacieho ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p., tzn. že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, a ustanovenia uvedeného pod písmenom d) O.s.p., tzn. rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

56. Z jeho odôvodnenia sa však iba s ťažkosťami dá zistiť, kedy sa vlastne krajský súd s hore uvedenými nedostatkami napadnutého rozhodnutia, tzn. S otázkou nedostačujúceho zistenia skutkového stavu, resp. jeho nepreskúmateľnosťou zaoberal...

57. Už v svojej staršej judikatúre Najvyšší súd zdôraznil zásadnú hranicu medzi preskúmateľnosťou a nepreskúmateľnosťou rozhodnutí správnych orgánov:

„Ak správny súd po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia dospeje k záveru, že je nepreskúmateľné, je odvolací dôvod, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d O.s.p.) v odvolacom konaní neaplikovateľný, lebo v tomto prípade okrem posudzovania obsahu samotného rozhodnutia súd nemôže vykonať iné dôkazy práve z titulu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, tzn. záveru, ktorý vychádza z právneho posúdenia veci...

...Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že

- ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné, a že

- existuje stav „absencie“, ktorý nutne vedie k nepochopeniu rozhodovacích dôvodov.“

59. Ďalej na str. 19 krajský súd konštatuje, že: „výmera uvedená v nájomných zmluvách nie je reálna, ale je nižšia, nakoľko došlo k zmene hraníc Poľovného revíru Kapušany.“ ...

60. Taktiež na str. 20 sa po porovnaní vyhodnotenia skutkového zisťovania v konaniach, kedy nájomné zmluvy schválil a naopak, kedy ich neschválil, nachádza iba strohé konštatovanie krajského súdu: „Tieto dôkazy správneho orgánu v tomto prípade postačovali, aj keď v rovnakom konaní vo veci žiadosti Poľovníckeho združenia Kapušany nie.“, a toto je doplnené upozornením krajského súdu, že „Súd musí zdôrazniť, že predmetom, resp. obsahom administratívneho spisu nie je platný Lesný hospodársky plán a ani upresnenie výmer poľovných pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia OLÚ zo dňa 25.10.2006.“

61. V súvislosti s uvedeným (body č. 57. až 60.) sa Najvyšší súd stotožňuje s argumentáciou žalovaného z jeho odvolania zo 07.03. 2011 (uvedená pod bodom 2.4 a 2.5), že krajský súd musí v rozsudku objasniť, prečo mal mať žalovaný sám od seba vedomosť, že má administratívny spis doplniť aj o položku vo veci uznania pôvodného spoločného poľovného revíru Kapušany č. 75/93 zo dňa 07.10.1993 (krajský súd obdobnú požiadavku vytýka aj na str. 23), rozhodnutie o zmene uznaného Poľovného revíru Fintice pod č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006, rozhodnutie žalovaného č. 06/00358-2/CA z 02.08.2006 (podklad pre zníženie celkovej výmery PR Kapušany), situačný náčrt ako aj rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Prešove č. 2006/349-6/Sz z 25.10.2006 o bonitácii PR Kapušany; tzn. aj o podklady s prejednávanou vecou na prvý pohľad nesúvisiace, tzn. podklady pre uvedený Lesný hospodársky plán a týkajúce sa spresnenia výmer poľovných pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia Okresného lesného úradu v Prešove zo dňa 25.10.2006.

62. Je povinnosťou správneho súdu, aby mal pred svojim rozhodnutím vo veci k dispozícii kompletný administratívny spis, a na zabezpečenie tohto cieľa mu ponúka platný Občiansky súdny poriadok množstvo oprávnení.

63. Až po vyčerpaní uvedených opatrení prichádza do úvahy zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre neúplnosť administratívneho spisu, pričom správny súd musí v rozsudku objasniť, prečo chýbajúce časti administratívneho spisu mali nevyhnutný a zásadný vplyv na prieskum napadnutého rozhodnutia, najmä ak ide o podklady s prejednávanou vecou na prvý pohľad nesúvisiace...

.....

65. Krajský súd sa na str. 22 zaoberal s námietkami drobných odvolateľov, pričom uviedol, že „Žalovaný sa k tejto námietke vyjadril iba strohým konštatovaním.... S týmito námietkami sa žalovaný vypořiadal tak, že poukázal na príslušné ustanovenie § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. ...“. V tejto súvislosti ďalej krajský súd poukázal na to, že žalovaný napadnutým rozhodnutím neodstránil ani pochybnosti v oboch vydaných rozhodnutiach 18.12.2006 a to konkrétne ohľadom výmer, ktoré boli predmetom schválenia nájomných zmlúv uzavretých na dobu 10 rokov pre užívateľa PD Kapušany v celkovej výmere 772,10 ha v súvislosti so zmenou Poľovného revíru Kapušany. Práve tá požiadavka, že nájomné zmluvy musia obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľnosti podľa údajov katastra

nehnuteľnosti a v administratívnom spise musia byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva s kompletnými údajmi vo vzťahu k majetkovej podstate vlastníka, resp. nájomcu, toto je podľa krajského súdu základom pre riadne rozhodnutie podľa dostatočne zisteného skutkového stavu.

66. Krajský súd, hoci na str. 23 opätovne konštatuje, že „Z toho vyplýva, že súd nemal možnosť na základe rozhodnutia zo dňa 12.05.2006 preveriť, či nájomné zmluvy uzatvorené medzi užívateľom PD Kapušany a vlastními poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru PR Kapušany zasahujú, resp. nezasahujú do novo vytvoreného revíru Stráž - Fintice“, tak na druhej strane dostatočne neobjasnil, prečo a na akom právnom základe (viď ustanovenie § 245 ods. 1 O.s.p.) je nutné spochybňovať účinky skôr vydaného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu (o vytvorení PR Fintice)...“.

55. V súvislosti s vyššie uvedeným právnym názorom krajského súdu o podstatných náležitostiach schvaľovaných zmlúv, resp. o vykonanom procese odstraňovania tzv. chýb týchto zmlúv Najvyšší súd musí poukázať na ústavný princíp zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V uvedenom zmysle potom požiadavka, aby správny orgán požadoval doplnenie, resp. preveroval existenciu náležitostí zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, ktoré s týmto výkonom nie sú priamo späté, t.j. údaje identifikujúce najmä oprávnený výkon vlastníckeho práva, je u zmluvy, ktorá sa svojím charakterom veľmi blíži zmluve nájomnej, prinajmenej neobvyklé.

Potom je povinnosťou krajského súdu túto neobvyklosť správneho orgánu transparentne objasniť, pričom Najvyšší súd sa k obsahu zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva a k právomoci správnych orgánov prostredníctvom bodu č. 71 v uznesení sp.zn. 1Sžr/123/2011 už vyjadril; v inom prípade by ho orgán správneho súdnictva navádzal nezákonným spôsobom na prekročenie kompetenčných hraníc vyplývajúcich z vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

56. Táto požiadavka krajského súdu je o to významnejšia s prihliadnutím na argumentáciu žalovaného, že tento pri svojom rozhodovaní sa riadil internými predpismi ministerstva vypracovanými pre túto agendu (bližšie sú dotknuté smernice ministerstva uvedené v bode č. 32).

Takto opísaná aplikácia správneho práva spadá pod správnu úvahu, t.j. bolo na správnom uvážení, či konajúci správny orgán bude alebo nebude postupovať v intenciách uvedených interných predpisov, a preto bolo úlohou krajského súdu, aby túto časť odôvodnenia podrobil prieskumu podľa ustanovenia § 245 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

57. Pokiaľ potom krajský súd aj naďalej zotrúval na svojej požiadavke, aby žalovaný mu predložil viacero úradných listín (napríklad podrobne uvedené v bode č. 34), z ktorých mnohé majú nepochybne charakter rozhodnutia správneho orgánu so záväznými (právoplatnosťou nezmeniteľnými účinkami aj smerom k orgánom súdnej moci), bolo potom povinnosťou krajského súdu, aby jasne odôvodnil, prečo sa domnieva, a najmä s dôrazom na skutočnosti z nich vyplývajúce (často krajským súdom uvádzaný priebeh hraníc PR, rebonitácia a zmena výmer dotknutých pozemkov), že uvedené úradné listiny sú nevyhnutne potrebné na vykonanie súdneho prieskumu v zmysle Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Pri tomto postupe však musel zväžiť svoje kompetenčné limity, ktoré sú vymedzené prostredníctvom ustanovení § 135 v spojení s § 246c ods. 1 a tiež § 245 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 245 ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Podľa § 135 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd [v správnom súdnictve] posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd [v správnom súdnictve] z neho vychádza.

58. K otázke nutnosti doručiť a tak zaručiť úplnosť spisu správneho orgánu, alebo vyzvať žalovaného na

doručenie týchto listín, sa Najvyšší súd nebude vyjadrovať, nakoľko už v hore citovanej časti svojho uznesenia sp.zn. 1 Sžr/123/2011 sa k tejto problematike jednoznačne vyjadril.

59. Najvyšší súd opätovne zdôrazňuje svoje právne názory tiež vyslovené v hore uvedenom rozsudku týkajúce sa pochybností o aktívnej legitímácii žalobcov 2/ a 3/. Z prejednávanej veci je zrejmé (viď bod č.), že správne orgány viedli takmer súbežné konania o schválení zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva v zmysle § 16 zák. č. 23/1962 Zb. Účastníkmi týchto konaní bola v jednom konaní zúčastnená osoba 1/ a v druhom, a treba zdôrazniť, konkurenčne pôsobiaceho správneho konania, zasa žalobca 1/. Druhou stranou v obidvoch konaniach boli vlastníci (užívatelia) pozemkov, a toto Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené názory (viď body č. 57 až 58) dáva do pozornosti krajskému súdu, t.j. pozemky, ktorých vlastníci a ich súhlas, ako aj vierohodnosť výmer a hraníc boli už v predchádzajúcom konaní preverované.

Avšak už v konaní sp.zn. 1 Sžr/123/2011 bolo zistené, že čo sa týka žalobcov 2/ a 3/, títo obhospodarujú podľa zúčastnenej osoby 1/ výmeru cca 2, resp. 3 ha poľovnej plochy, pričom celková výmera PR je 1.483,73 ha. Rozsah schvaľovaných zmlúv je 52% (t.j. 772.10 ha) z uvedenej výmery. Potom si musí krajský súd objasniť, aký právny dopad (ide o účinky na právne spoločenstvo vlastníkov, užívateľov) majú ich námietky vznesené týmito žalobcami na rozhodnutie o schválení zmlúv reprezentujúcich vyššie uvedenú výmeru. Toto vyhodnotenie v rozsudku krajského súdu však naďalej absentuje.

V. Záver

60. Preto Najvyšší súd si musí opätovne osvojiť svoje právne názory, ktoré už deklaroval v hore uvedenom uznesení sp.zn. 1Sžr/123/2011. Na základe záverov hore vyslovených krajským súdom (tzn. Najvyšším súdom citovaných v medziach bodov č. 64 až č. 68) neobstoí zrušovací záver krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Takto vyslovený záver nemá oporu v zákonných požiadavkách kladených na rozsudok správneho súdu prostredníctvom § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Naopak, Najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v odôvodnení iba vo všeobecnej rovine polemizoval s prístupom žalovaného k preverovaniu zisteného skutkového stavu v priebehu správneho odvolacieho konania, dôsledne neobjasnil, prečo za danej situácie (pochybnosti o dostatočne zistenom skutkovom stave vo veci posudzovania náležitostí zmlúv súkromného práva) nevyužil možnosť postupu správneho súdu na 1. stupni podľa § 250i ods. 2 O.s.p., nejasne vytýkal (viď záver uvedený v bode č. 57) žalovanému najmä chýbajúce podklady v administratívnom spise, naďalej nepreveril aktívnu legitímáciu a rozsah účasti žalobcov. V tomto naďalej vidí Najvyšší súd podstatné nedostatky napadnutého rozsudku na jeho zrušenie postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.

61. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozsudkoch sp.zn. 1 Sžo/74/2009 z 09.03.2010, resp. sp.zn. 1 Sžso 23/2010 z 08.03.2011, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

76. O trovách odvolacieho ako aj celého súdneho konania rozhodne krajský súd postupom podľa § 224 ods. 3 v spojitosti s § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).